ניתז על בגד טמא. וְנִטְמָא בְּנִגְעָיו בּוֹ, מִי הָוֵי דָּם פָּסוּל כְּמִלּוּי נִטְמָא קוֹדֶשׁ לָכֵן וְלָא בָּעֵי כִּיבּוּס, אוֹ דִּלְמָא כֵּיוָן דִּבְעִידְנָא דִּנְפֵיל עֲלֵיהּ חַבָּתֵי הָכִי. מִכְּלָל דִּפְשִׁיטָא לֵיהּ בְּנִטְמָא קוֹדֶשׁ לָכֵן דְּלָא בָּעֵי כִּיבּוּס וְאִע"ג דְּהָיְתָה לוֹ שָׁעָה חֲסוֹרָה, ס"מ קַסְבַר כּוּ'; וּמִיהוּ הֵיכָא דִּפְסוּל דָּם וּטְבִילַת בֶּגֶד בְּתֵין כֶּחֶלֶד מִיבַּעֵי לֵיהּ הָכִי, מִי מְתָרֵץ הס"מ דִּפְסוּלָה תֵּין דָּמָהּ טָעוּן כִּיבּוּס: [1] בְּזֶה אַחַר זֶה. שֶׁנִּפְסַל וְאִמַּ"כ נִתַּז: וְכִדְקָא מְתָרֵץ אַבַּיֵי. לְמִילְּתֵיהּ דְּרַבָּה דְּפָרֵישׁ פְּלוּגְתֵּיהוּ דְּרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבָּנָן: מְטַהֲרִין. אֶת הַחָלָב מִטּוּמְאַת מֵת כְּלִילוּ לֹא נִטְמָא[ו]: שֶׁהֲרֵי נִדָּה. שֶׁנִּטְמְאָת בְּמֵת: מַזִּין עָלֶיהָ. לִפְנֵי טְבִילַת נִדָּתָהּ, וְטוּבְּלָה לְשֵׁם טְהוּמְאוֹת בְּטְבִילָה אַחַת, שֶׁלֹּא מְצִינוּ בַּזּוֹרֶה שֶׁהוּזְקְקָה לִטְבּוֹל לְנִדָּתָהּ תְּחִלָּה וּלְקַבֵּל הַזָּאָה: [2] וּטְהוֹרָה. כְּשֶׁמִּטְבּוֹל. וְיֵשׁ מִכָּאן רְאָיָה לְמִי מַתָּנוֹת שֶׁנִּטְמְאוּ קוֹדֶשׁ הַזָּאָתָן, שֶׁהֵם מִתְּחִלָּה וְטוּמְאַת קוֹדֶשׁ לָזוֹ, דְּמִילּוּי נִדָּה הַזָּאָה וְטוּמְאַת מַתָּנוֹת דָּמִים בְּתֵין כֶּחֶלֶד, וְתֵין זוֹ רְאָיָה לְנִטְמְאוּ קוֹדֶשׁ הַזָּייָה; (פ) אֶלָּא שֶׁתַּמְרָה בְּשִׁיטַת רַבִּי דִּאֲמַר כָּל הַטְּהוֹרוֹת מְעַמְּאִין מִי חַטָּאת הָעוֹבְרִין עַל אֹהֶל מֵת[ז], הִלְכָּךְ נִטְמְאוּ הַמַּיִם מִשֶּׁעָבְרוּ עַל אֹהֶל הַנִּדָּה, וְהַזָּאָה לֹא הָוֵאי עַד שֶׁנִּגְעוּ הַמַּיִם בִּבְשָׂרָהּ: חוּץ לַתַּנּוּר. שֶׁהָיָה הַתַּנּוּר סָתוּם לְגוֹחֶל, וְחָלוֹן בְּכוֹתֶל וּבוֹ לְגִין, וְהָיָה עוֹמֵד חוּץ לַתַּנּוּר, כְּלוֹמַר לְהַלָּן מִן הַתַּנּוּר, שֶׁהַתַּנּוּר מַפְסִיק בֵּינוֹ לְגִין הַסּוֹתֵם: [3] הַעֲבָרַת כֵּלִי. שֶׁל מִי חַטָּאת: וְהֶעֱבִירוּ עַל פִּי הַתַּנּוּר. עַל אֹהֶל פִּיו, שֶׁכָּל תַּנּוּרֵיהֶם פִּיהֶם לְמַעְלָה: וְנָטַל אֶת הַלְּגִין. שֶׁל מִי חַטָּאת. וּבְמַסֶּכֶת פָּרָה תְּנִינָן לָהּ, וּמַעֲלָה הִיא בְּמִי חַטָּאת: וְאִיתִיבֵיהּ אַבַּיֵי גְּרִסִינָן: מוֹדֶה רַבִּי עֲקִיבָא. אַף עַל פִּי שֶׁנִּתְּלָה בְּלֹגֶן שֶׁל מִי חַטָּאת, מוֹדֶה הוּא בְּהַזָּאָה שֶׁהָעֲבִירָהּ כו', שֶׁהָיָה מַזֶּה עַל הָאֹהֶל וְעַל הַנִّדָּה לְמַעְלָה בָּאֲוִיר עַל הַנִּדָּה הַזָּאָה נִטְמְאוּ: אֶלָּא אָמַר אַבַּיֵי, דְּכוּלֵּי עָלְמָא אִם מִלּוּי בְּמִי חַטָּאת לָאו כְּמוּנָּח דָּמִי. אֶלָּא לְעִנְיָן לְגִין הוּא דְּגָזַר רַבִּי עֲקִיבָא גְּזֵרָה שֶׁמָּא יַעֲלֶה בְּתוֹךְ הָאֲוִיר לְדֶרֶךְ הַעֲבָרָתוֹ, אֲבָל בְּהַזָּאָה שֶׁלִּילּוּי מַעֲבִיר אֶלָּא זוֹרְקָה מוּדֶה הוּא דְּטָהוֹר, דְּכֵיוָן דִּנְפֵיל מִיָּדוֹ נִפְל לְגַמְרֵי וְאֵין בֵּידוֹ לְהַכְנִיסָהּ לַתַּנּוּר: וְרַבִּי אֶלְעָזָר. דְּמִיְּיתֵי רְאָיָה לְמִילְּתֵיהּ מֵהַזָּאָת נִדָּה: וְרַבָּנָן. דְּאָמְרֵי אֵינָהּ קְדוּמָה. כְּגוֹן מִי חַטָּאת שֶׁנִּטְמְאוּ לִפְנֵי הַזָּאָתָן: מִטּוּמְאָה שֶׁבְּאוֹתָהּ שָׁעָה. כְּגוֹן הַזָּאָת נִדָּה, שֶׁטּוּמְאַת הַמַּיִם וְהַזָּאָה בְּאֹהֶל כְּאֶחָד: קָמִיפַּלְגִי. רַבִּי אֶלְעָזָר סָבַר דָּנִין, וְרַבָּנָן סָבְרִי אֵין דָּנִין. וּלְגַבֵּי נִיתַּז דָּם חַטָּאת עַל בֶּגֶד טָמֵא דָּנִין דִּלְמִילּוּי נִטְמָא לָאו כְּמוּנָּח דָּמִי. אֶלָּא לְגַבֵּי מִי חַטָּאת לָאו כְּמוּנָּח דָּמִי, וְרַבָּנָן סָבְרִי אֵין דָּנִין. אַלִּיבָא דְּרַבִּי אֶלְעָזָר דְּאָמַר אֵין דָּנִין, אֲפִילּוּ נִדָּה הַזָּאָה וְטוּמְאָה קְדוּמָה לְעִנְיָן לְגִין[ח]: דְּרַבִּי אֶלְעָזָר סָבַר הַזָּאָה צְרִיכָה שִׁיעוּר וּמִצְטָרְפִין לְהַזָּאוֹת, וְרַבָּנָן סָבְרִי הַזָּאָה אֵין צְרִיכָה שִׁיעוּר: חַטָּאת פְּסוּלָה כו'. תָּנוּ רַבָּנָן, [4] 'מְדָמָהּ', מִדָּם כְּשֵׁרָה וְלֹא מִדָּם פְּסוּלָה. רַבִּי עֲקִיבָא[ט] אוֹמֵר, הָיְתָה לָהּ שְׁעַת הַכּוֹשֶׁר וְנִפְסְלָה, דָּמָהּ טָעוּן כִּיבּוּס; לֹא הָיְתָה לָהּ שְׁעַת הַכּוֹשֶׁר וְנִפְסְלָה, אֵין דָּמָהּ טָעוּן כִּיבּוּס. וְרַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, [ה]'אֶחָד זֶה וְאֶחָד זֶה אֵין דָּמָהּ טָעוּן כִּיבּוּס. מַאי טַעְמָא דְּרַבִּי שִׁמְעוֹן, כְּתִיב [ב] 'אוֹתָהּ' וּכְתִיב [4] 'מְדָמָהּ', חַד לְהֵיכָא דְּהָיְתָה לוֹ שְׁעַת הַכּוֹשֶׁר [מ]. וְרַבִּי עֲקִיבָא, [ב] 'אוֹתָהּ' פְּרָט לִתְרוּמָה. וְרַבִּי שִׁמְעוֹן לְטַעְמֵיהּ, דְּאָמַר [ג]קָדָשִׁים קַלִּים אֵין טְעוּנִין מְרִיקָה וּשְׁטִיפָה, וְכָל שֶׁכֵּן תְּרוּמָה: **מתני'** [ו]נִיתַּז מִן הַצַּוָּאר עַל הַבֶּגֶד, אֵינוֹ טָעוּן כִּיבּוּס. מִן הַקֶּרֶן וּמִן הַיְסוֹד, אֵינוֹ טָעוּן כִּיבּוּס. נִשְׁפַּךְ עַל הָרִצְפָּה וַאֲסָפוֹ, אֵין טָעוּן כִּיבּוּס. [י]אֵין טָעוּן כִּיבּוּס אֶלָּא דָּם שֶׁנִּתְקַבֵּל בִּכְלִי וְרָאוּי לְהַזָּאָה: **גמ'** תָּנוּ רַבָּנָן, יָכוֹל נִיתַּז מִן הַצַּוָּאר עַל הַבֶּגֶד יְהֵא טָעוּן כִּיבּוּס, תַּלְמוּד לוֹמַר [א] 'אֲשֶׁר יִזֶּה', [ו]פְּרָט לְזֶה שֶׁכִּבֵּר הוּזָּה: נִשְׁפַּךְ עַל הָרִצְפָּה כו': הָא מִי חַטָּאת שֶׁנִּטְמְאוּ מִטַּהֲרִין. וְאִם תֹּאמַר, אִם כֵּן לָמָּה גָּזְרוּ שֶׁלֹּא יַעֲבִיר אָדָם מִי חַטָּאת וְאֶפֶר פָּרָה בְּנָהָר וּבִכְפִיָּה כְּמַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה, כִּדְאִיתָא בִּיבָמוֹת פֶּרֶק הָאִשָּׁה שֶׁלּוֹ (דף קטו: וּבְמַגִּיגָה כג.). וְיֵשׁ לוֹמַר, דְּהָכָא קוֹדֶשׁ קִידּוּשׁ[ט]: קִידּוּשׁ, וְהָכָא לְמַחַר קִידּוּשׁ[ט]: **נִיתַּז** מִן הַצַּוָּאר עַל הַבֶּגֶד אֵין טָעוּן כִּיבּוּס. מְרֵישָׁא לָא שָׁמְעִינָן, דַּהֲוָה מְמֵינָא הָכָא שָׁחֵי מִשּׁוּם דְּבָנֵת חַטָּאת[ו]: מַה בְּעָא מִינֵּיהּ רָמִי בַּר חָמָא מֵרַב חִסְדָּא, נִיתַּז עַל בֶּגֶד טָמֵא [א]מַהוּ. אָמַר רַב הוּנָא בְּרֵיהּ דְּרַב יְהוֹשֻׁעַ, מִדְּקָמִיבַּעְיָא לֵיהּ הָכִי, שָׁמַע מִינֵּהּ[ט] הָיְתָה לָהּ שְׁעַת הַכּוֹשֶׁר וְנִפְסְלָה אֵין דָּמָהּ טָעוּן כִּיבּוּס. הָנֵי מִילֵּי בְּזֶה אַחַר זֶה, אֲבָל בְּבַת אַחַת לֹא, אוֹ דִּלְמָא לָא שְׁנָא. אָמַר לֵיהּ, פְּלוּגְתָּא דְּרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבָּנָן, אַלִּיבָּא דְּרַבָּה וְכִדְקָא מְתָרֵץ אַבַּיֵי. דְּתַנְיָא, רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, מֵי חַטָּאת שֶׁנִّטְמְאוּ מִטַּהֲרִין, [ב]שֶׁהֲרֵי נִדָּה מַזִּין עָלֶיהָ[ט]; וְאָמַר רַבָּה, רַבִּי אֶלְעָזָר בְּשִׁיטַת רַבִּי עֲקִיבָא רַבּוֹ אָמְרָהּ, דְּאָמַר הַעֲבָרַת כְּלִי עַל גַּבֵּי מָקוֹם טָמֵא כְּמוּנָּח דָּמֵי, [ג]דְּתַנְיָא, הָיָה עוֹמֵד חוּץ לַתַּנּוּר וְשֶׁרֵץ בַּתַּנּוּר, וְהוֹשִׁיט יָדוֹ לַחַלּוֹן וְנָטַל אֶת הַלְּגִין וְהֶעֱבִירוֹ עַל פִּי תַּנּוּר, רַבִּי עֲקִיבָא מְטַמֵּא וַחֲכָמִים מְטַהֲרִין, וּבְהָא פְּלִיגִי, דְּרַבִּי עֲקִיבָא סָבַר כְּמוּנָּח דָּמֵי, וְרַבָּנָן סָבְרִי לָאו כְּמוּנָּח דָּמֵי; וְאִיתִיבֵיהּ אַבַּיֵי, [ד]מוֹדֶה רַבִּי עֲקִיבָא בְּהַזָּאָה שֶׁהֶעֱבִירָהּ עַל גַּבֵּי כְּלִי חֶרֶס טָמֵא, [ד] עַל גַּבֵּי מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב טָמֵא. שֶׁהִיא [ד]טְהוֹרָה, שֶׁאֵין לְךָ דָּבָר שֶׁמְּטַמֵּא לְמַעְלָה כְּלִמַּטָּה אֶלָּא כְּזִית מִן הַמֵּת וּשְׁאָר כָּל הַמַּאֲהִילִין, לְאִיתוּיֵי אֶבֶן הַמִּנּוּגַעַת; אֶלָּא אָמַר אַבַּיֵי, דְּכוּלֵּי עָלְמָא לָאו כְּמוּנָּח דָּמֵי, וְהָכָא בְּהָא קָמִיפַּלְגִי, דְּרַבִּי עֲקִיבָא סָבַר גְּזֵרִינַן שֶׁמָּא יָנוּחַ[ח], וְרַבָּנָן סָבְרִי לָא גָּזְרִינַן, וּמוֹדֶה רַבִּי עֲקִיבָא בְּהַזָּאָה כֵּיוָן[ד] דִּנְפַק גִּפַּק. וְרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבָּנָן בְּמֵאי קָמִיפַּלְגִי. אָמַר אַבַּיֵי, בְּדָנִין טוּמְאָה קְדוּמָה מִטּוּמְאָה שֶׁבְּאוֹתָהּ שָׁעָה קָמִיפַּלְגִי, מַר סָבַר דָּנִין, וּמַר סָבַר אֵין דָּנִין. [ד]רָבָא אָמַר, דְּכוּלֵּי עָלְמָא אֵין דָּנִין, וְהָכָא בְּהָא קָמִיפַּלְגִי, דְּרַבִּי אֶלְעָזָר סָבַר [ד]הַזָּאָה צְרִיכָה שִׁיעוּר וּמִצְטָרְפִין לְהַזָּאוֹת, וְרַבָּנָן סָבְרִי הַזָּאָה אֵין צְרִיכָה שִׁיעוּר: חַטָּאת פְּסוּלָה כו': תָּנוּ רַבָּנָן, [4] 'מְדָמָהּ', מִדָּם כְּשֵׁרָה וְלֹא מִדָּם פְּסוּלָה. רַבִּי עֲקִיבָא[ט] אוֹמֵר, הָיְתָה לָהּ שְׁעַת הַכּוֹשֶׁר וְנִפְסְלָה, דָּמָהּ טָעוּן כִּיבּוּס; לֹא הָיְתָה לָהּ שְׁעַת הַכּוֹשֶׁר וְנִפְסְלָה, אֵין דָּמָהּ טָעוּן כִּיבּוּס. וְרַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, [ה]'אֶחָד זֶה וְאֶחָד זֶה אֵין דָּמָהּ טָעוּן כִּיבּוּס. מַאי טַעְמָא דְּרַבִּי שִׁמְעוֹן, כְּתִיב [ב] 'אוֹתָהּ' וּכְתִיב [4] 'מְדָמָהּ', חַד לְהֵיכָא דְּהָיְתָה לוֹ שְׁעַת הַכּוֹשֶׁר [מ]. וְרַבִּי עֲקִיבָא, [ב] 'אוֹתָהּ' פְּרָט לִתְרוּמָה. וְרַבִּי שִׁמְעוֹן לְטַעְמֵיהּ, דְּאָמַר [ג]קָדָשִׁים קַלִּים אֵין טְעוּנִין מְרִיקָה וּשְׁטִיפָה, וְכָל שֶׁכֵּן תְּרוּמָה: **מתני'** [ו]נִיתַּז מִן הַצַּוָּאר עַל הַבֶּגֶד, אֵינוֹ טָעוּן כִּיבּוּס. מִן הַקֶּרֶן וּמִן הַיְסוֹד, אֵינוֹ טָעוּן כִּיבּוּס. נִשְׁפַּךְ עַל הָרִצְפָּה וַאֲסָפוֹ, אֵין טָעוּן כִּיבּוּס. [י]אֵין טָעוּן כִּיבּוּס אֶלָּא דָּם שֶׁנִּתְקַבֵּל בִּכְלִי וְרָאוּי לְהַזָּאָה: **גמ'** תָּנוּ רַבָּנָן, יָכוֹל נִיתַּז מִן הַצַּוָּאר עַל הַבֶּגֶד יְהֵא טָעוּן כִּיבּוּס, תַּלְמוּד לוֹמַר [א] 'אֲשֶׁר יִזֶּה', [ו]פְּרָט לְזֶה שֶׁכִּבֵּר הוּזָּה: נִשְׁפַּךְ עַל הָרִצְפָּה כו': הָא

מסורת הש"ס עם הוספות

א) פרה פ"י [מ"ס], ג) תוספתא דפרה פ"י ה"ג ע"ש, ג) עיין בס"ז וראה השלמות, ד) [לעיל פ. יומא יד. נדה ט.], ה) [נקמן לח: לו: לז.], ו) [לעיל לח:], ז) [לעיל לח:] [לעיל לח:], ח) בע"ב, ט) [ובמגיגה כג. ד"ה מת כו' כתבו דסיינו דוקא בשאר טומאות אך בטומאת מת נספק], י) עיין בס"ז.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומאי רבנה הל"ל עם ד"ה אלא וכו' כשעוברין] וכו' בכתיה הס"ד ותמ"כ מ"ה הענבת כלי של מי חטאת הס"ד ותמ"כ מ"ה מוץ וכו' לכין הכותל הס"ד ותמ"כ מ"ה ונעל את הלגין וכו' חטאת הס"ד ותמ"כ מ"ה והעבירו על פי וכו' למעלה הס"ד ותמ"כ מ"ה ותוטביה:

גליון הש"ם

[מכת"י גמרא דתניא ר' אלעזר אומר מי חטאת וכו' שהרי נדה מזין עליה. ע' יומות דף ע"ג בתוס' ד"ה ערל וכו']:

תורה אור השלם

א) כֹּל אֲשֶׁר יִגַּע בְּבַשָּׂרָהּ יִקְדָּשׁ וַאֲשֶׁר יִזֶּה מִדָּמָהּ עַל הַבֶּגֶד אֲשֶׁר יִזֶּה עָלָיו תְּכֻבַּס בְּמָקוֹם קָדֹשׁ: [ויקרא ו, כ]

ב) כָּל זָכָר בַּכֹּהֲנִים יֹאכַל אֹתָהּ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא: [ויקרא ו, כב]

הגהות וציונים

ג) ש"מ **קסבר** היתה (ש"מ). וכ"ה ברש"י: **ד)** מזין עליה **וטהורה** (ש"מ): **ג)** [במשנה דפרה ליתא "ושרץ בתנור"] (גלירן). וטומאת התנור היא משום מעלה שעשו במי חטאת. ועי"ש בתפא"י ומשנה אחרונה. וע"ע מרומי שדה: **ד)** יש להוסיף **או** על גבי (ש"מ): **ה)** צ"ל שמא **יניח** (ש"מ). וכן משמע ברש"י: **ו)** **דכיון** (ש"מ): **ז)** צ"ל **ומצרפין** להזאות (ש"מ). וכ"ה ברש"י דפו"י: **ח)** [צ"ל ר' **יעקב**. וכן איתא בתוספתא פ"י ה"ה] (גלירן). וכ"ה בש"מ. וכן לעיל צב סע"ב הגיה בגמ' וברש"י "אנא כר' **יעקב** ס"ל". ולגי' זו צ"ל בסמוך "ור' **יעקב** אותה פרט לתרומה". ועי' השלמות: **ט)** נ"א נוסף **וחד ל"ל היתה ל' שעת הכושר** (גלירן). וכ"ה בש"מ: **י)** הד"א (שמכ"י, צ"ק): **כ)** ראה גי' הש"מ בגמרא: **ל)** צ"ל **אוירן** (שמכ"י): **מ)** דיבור זה שייך קודם ד"ה חוץ לתנור (ש"מ, ב"ח). וראה עוד בהג' הב"ח סדר הדיבורים ברש"י. וכ"ה בש"מ: **נ)** **וכדמתרץ** אביי (ש"מ): **ס)** ראה נ"א בהשלמות: **ע)** [צ"ל ר' **יעקב** ור' שמעון, כמו דאיתא בתוספתא. וכ"ה בס"י] (גלירן). ועי' השלמות על הגמרא: **פ)** מגיה דפו"י מי חטאת "כל הטבורין". ולפנינו נמחק "כל". ע"פ בה"ד, וכ"ה בשמכ"י:

מסכת מקוואות

פרק א' משנה ה'

מַאֵימָתַי טְהֲרָתָן, בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים, מִשֶּׁיִּרְבּוּ וְיִשְׁטֹטוּ. וּבֵית הִלֵּל אוֹמְרִים, רַבּוּ אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא שָׁטָפוּ. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר, שָׁטְפוּ אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא רָבּוּ. כְּשֵׁרִין לַחַלָּה וְלִטּוּל מֵהֶן לַיָּדַיִם:

עין משפט נר מצוה

יא מיי' פ"ח מהלכות מעשה הקרבנות הלכה ט:
יא ב מיי' פי"ח מהלכות פרה אדומה הלכה ג:
יב ג ד מיי' פי"ד מהלכות פרה אדומה הלכה ה:
יג ה מיי' פ"ח מהלכות מעה"ק הלכה ג:
יד ו מיי' שם הלכה ו:
טו ז מיי' שם הלכה ו:

שיטה מקובצת

גמרא ונטל את הלגין וכו' **ר"ע ממא וחכמים מטהרין.** בשל מי חטאת איירי דבשאר טהרות ליכא מאן דמחמיר לאחשוביה כמונח. ותימה ומאי נפקא מינה אם מטמא [או אינו מטמא] הלא ר' אלעזר ס"ל דמי חטאת שנטמאו מטהרין ובשיטת ר' עקיבא רבו אמרה. הלפי תירוץ התוס' (ד"ה מי חטאת) שתרצו על קושיא דכזית מת בספינה דהתם קודם קידוש והכא לאחר קידוש אין קשה זה כלום דר"ע נמי דמטמא קודם קידוש.

(הר"ף ד' ל'):

רש"י ד"ה **רבי אלעזר סבר. והאי דקאמרינן אליבא דרבה וכו' ולא אמרינן אליבא דאביי ואע"ג דהא דרבה ליתה משום וכו'.** ושמא משום דרבא מוקי לה בשתי הזאות וכמ"ד הזאה צריכה שיעור ולדידיה ודאי הויא טומאה קדומה משום הכי קאמר כרבה דמוקי לה בחדא הזאה ולא ממש כדידיה דס"ל כמונח דמי והויא לה טומאה קדומה אלא כדמתרץ אביי דס"ע לאו כמונח דמי.

(הר"ף ד' ל'):

תוס' ד"ה **מי חטאת.** וי"ל **דהתם קודם קידוש** וכו'. והר"פ ד"ל תירץ דטומאת מת שאני דהואיל ובא ליטהר מטומאת מת צריך להיות טהור ממנה והכא מיירי בשאר טומאות, ע"ש. וכן תירצו התוס' במסכת חגיגה דף כג ע"א (ד"ה מת):

ד"ה ניתז. מרישא לא שמעינן וכו'. וז"ל הר"פ ד"ל, וא"ת מרישא שמעת לה דקבלו פסולין דהאי נמי נתקבל בפסול שלא נתקבל בכלי. וי"ל דאיצטריך משום דפסולו והזאתו באין כאחת, ומ"מ לא מצינו למיפשט מינה בעיין דלעיל דשאני התם דנתקבל בהכשר:

ליקוטי רש"י

הזאה אין צריכה שיעור. שהזאה כל שהוא מעכרת [לעיל עה:]. **קדשים קלים אין טעונין וכו'.** וגמ' מפרש טעמא ואם תאמר הרי הכלוא עגלה וזמר ופולטו כשיכר לאחר זמן מודי רבי שמעון דבעי הגעלה כדוחתין ומעורת מריקה ושטיפה הוא דממעיט ליה דממרלינן בגמ' גבי תרומה לא עגרכה לכתאמר מר במים ולא ביין במים ולא במזגו הא אפי' ביין ואפי' במזגו [לקמן צה:]. **ניתז מן הצואר על הבגד אינו טעון כיבוס.** כדלמרינן בפרק דם חטאת אשר יחה כדאמרי לה להזאה יפה זה שלא נתקבל בכלי. מן הקרן. משנגע בקרן המזבח ניתז על הבגד. ומן היסוד. משנשפכו שריריס ליסוד ניתז מן היסוד לבגד. **אינו טעון כיבוס.** כדלמרינן אשר יחה פרט לזה שכבר הוזה. **שכבר הוזה.** כלומר אשר יחה מדם העומד להזות דעדיין לא נעשית מלוטו ההוא הוא כשניתז ממנו על הבגד קודם זריקה או בשעת זריקה טעון כיבוס ולא שכבר הוזה דלאחר הזאה אין המומר טעון כיבוס דמאחר שנזרק אין זרקו פסול אינו טעון כיבוס [מעילה ה.].